

מ"ת 18720/04/16 - מדינת ישראל נגד שי חזוט

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 18720-04-16 מדינת ישראל נ' חזוט
תיק חיצוני: 146103/2016

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	שי חזוט

החלטה

החלטת שחרור הנאשם ניתנה רק ביום 11.4.2016 וממנה עולה בבירור כי אין להשיבו למקום בו עסק בסמים, אלא לאחר הערכת מסוכנותו ומתן טיפול מתאים.

לפיכך, ההליך הנכון איננו עיון חוזר, אלא ערר.

לאור נסיבות אלה נראה לי כי אין לקבוע דיון בבקשה זו במעמד הצדדים וכי למקרים מעין אלה כיוון בית המשפט העליון **בבש"פ 7146/15** כאשר קבע כי :

"דומה כי הדעה הרווחת בפסיקה, דעה שאף אני שותפה לה, גורסת כי לא תתקבל החלטה בבקשה לעיון חוזר מבלי שהתקיים בה דיון, אלא במקרה חריג שבחריג שבו באופן מובהק אין ולו ניצוץ ראשוני של התאמה לתנאים לקיומו של עיון חוזר.."

פסיקה זו אף מתיישבת לשיטתי עם סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 שכן, סעיף 52 לחסד"פ מעצרים קובע :

(א) עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

סעיף 52 קובע תנאי סף, אשר לשיטתי, מבקש שאינו עובר אותם, אינו **"רשאי לפנות בבקשה"** ולפיכך לא זכאי

עמוד 1

שבקשתו תידון בע"פ כלל ולא יחול על בקשה שכזו סעיף 57 המחייב דיון בע"פ .

גם המבקש דכאן לא היה רשאי להגיש בקשתו זו ללא עילה , שכן לא "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה." והוא אף לא טען לנסיבות שכאלה .

לאור האמור, הבקשה נדחית על הסף.

המזכירות תודיע.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.